
Ereksjon til siste slutt?

KORRESPONDANSER

HANS-JOHAN BREIDABLIK

”Vi vil leve lenge, vi, men gammel vil vi aldri bli,” heter det treffende i denne velkjente visen. Stein Vaaler og medarbeidere tar opp emnet erektil dysfunksjon hos menn over 40 år i Tidsskriftet nr. 1/2001 (1). Bl.a. nevnes det at 60 % av menn som oppsøker allmennpraktiker av alle årsaker, har ereksjonssvikt av noen grad, og det fremgår at bare 13 % av menn over 70 år ikke opplever slik svikt. Sammenhengen med annen sykdom og livsstilsfaktorer synes moderat, bortsett fra diabetes og behandlet prostatacancer. Forfatterne konkluderer med at det er et stort behandlingspotensial og at spørsmål vedrørende dette bør inngå i mange av våre konsultasjoner.

Mine kjettetske spørsmål blir følgende:

- – Selv om det moderne samfunnet har frikoblet seksualiteten fra det naturen skapte den for (forplantningen) og latt seksualiteten følge med som del av forbrukerkulturen, så må man spørre om det ikke bør betraktes som normalt med avtakende ereksjonsevne med alderen.
- – Er det riktig å signalisere til det store flertall av eldre norske menn at de på dette området er utilstrekkelige og ev. trenger behandling? Er det holdepunkter for at manglende seksuell aktivitet i denne alderen er forbundet med noen helserisiko?
- – Det må vel forventes at denne ereksjonsevnen skal utøves på kvinnelige partnere. Er disse nødvendigvis like interessert i dette? Hva med aleneboende menn?
- – Er det medikaliseringen av våre liv som her (med en ivrig legemiddelindustri som drivkraft) når nye høyder?

LITTERATUR

1. Vaaler S, Lövkvist H, Svendsen K-OB, Furuseth K. Eretil dysfunksjon hos norske menn over 40 år Tidsskr Nor Lægeforen 2001; 12: 28 – 32.

Publisert: 30. januar 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.